

Štvrtok 14. apríla 2005

že štátni príslušníci krajín, ktoré nepodpísali Rímsky štatút, boli vyňatí z jurisdikcie ICC a vyzýva Radu, aby naďalej rozhodne podporovala ICC;

Stanovisko Parlamentu k financovaniu SZBP na rok 2005

45. opätovne zdôrazňuje, že odpoveď na päť hlavných hrozieb pre európsku bezpečnosť, ktoré sú stanovené v Európskej bezpečnostnej stratégii (terorizmus, šírenie zbraní hromadného ničenia, regionálne konflikty, zlyhávanie štátu, organizovaný zločin), si vyžaduje dlhodobý vonkajší záväzok pri použití všetkých dostupných nástrojov vrátane významného investovania do výskumu v oblasti bezpečnosti a prevencie konfliktov, čo znamená, že v budúcom finančnom výhlade na roky 2007 – 2013 je potrebné výslovne určiť konkrétne trvalé rozpočtové ústupky;

46. trvá na tom, že už ďalej nie je možné rozlišovať medzi financovaním civilných alebo vojenských výdavkov, najmä v súvislosti s operáciami EBOP a konkrétnejšie s operáciami uskutočňovanými výhradne Uniou a plánovanými a vykonávanými prostredníctvom jej civilnej/vojenskej jednotky;

47. opätovne preto zdôrazňuje, že spoločné náklady na vojenské operácie v rámci EBOP by sa mali financovať z rozpočtu Spoločenstva (ako už platí v civilnej oblasti v prípade policajných akcií) a nie z doplnkového rozpočtu ani zo štartovacieho fondu členských štátov, ako je ustanovené v súčasnosti;

48. s týmto cieľom pripomína nové možnosti, ktoré prichádzajú do úvahy pri financovaní budúcich zásahov plánovaných „humanitárnych zásahových jednotiek“ v prípadoch živelných pohrôm, keď je potrebné súčasne poskytnúť vojenské aj civilné prostriedky pomoci, ako to bolo pri nedávnej pohrome spôsobenej tsunami v Južnej Ázii; žiada v tejto súvislosti Radu a Komisiu o vypracovanie nového návrhu zohľadňujúceho návrh Európskeho parlamentu na vytvorenie Európskeho civilného mierového zboru a vytvorenie Európskeho dobrovoľníckeho zboru pre humanitárnu pomoc na základe článku III-321 ods. 5 Zmluvy o Ústave pre Európu;

49. žiada Radu, aby v prípade akejkoľvek budúcej operácie EBOP v rámci boja proti terorizmu a v rozpore s platnými pravidlami, akými je zásada, že „náklady ostanú tam, kde vzniknú“ alebo akékoľvek iné *ad hoc* opatrenia, napríklad takzvaný „ATHENA mechanism“, zvažila možnosť financovať spoločné náklady na tieto operácie z rozpočtu Spoločenstva;

*
* *

50. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, parlamentom členských štátov, generálnemu tajomníkovi OSN, generálnemu tajomníkovi NATO a generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

P6_TA(2005)0133

Európska bezpečnostná stratégia

Uznesenie Európskeho parlamentu o Európskej bezpečnostnej stratégii (2004/2167(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na Zmluvu o Ústave pre Európu, podpísanú v Ríme 29. októbra 2004,
- so zreteľom na Európsku bezpečnostnú stratégiu prijatú Európskou radou 12. decembra 2003, ktorá v tejto súvislosti nadviazala na iniciatívu gréckeho predsedníctva, neformálnu Radu ministrov zahraničných vecí (Kastellorizon, máj 2003) a závery zasadania Európskej rady zo Solúna (19. – 20. júna 2003),

Štvrtok 14. apríla 2005

- so zreteľom na svoje uznesenie z 30. novembra 2000 o založení spoločnej európskej bezpečnostnej a obrannej politiky po Kolíne a Helsinkách ⁽¹⁾,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 10. apríla 2003 o novej európskej bezpečnostnej a obrannej štruktúre – priority a nedostatky ⁽²⁾,
 - so zreteľom na uznesenie z 10. marca 2005 o Konferencii o preskúmaní zmluvy o nešírení jadrovým zbraňami v roku 2005 – jadrové zbrane v Severnej Kórei a Iráne ⁽³⁾,
 - so zreteľom na návrh na Bielu knihu o európskej obrane, ako bol prezentovaný Inštitútom EÚ pre štúdium bezpečnosti v máji 2004,
 - so zreteľom na správu o Doktríne bezpečnosti obyvateľov pre Európu, ako bola prezentovaná Vysokému predstaviteľovi EÚ pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku 15. septembra 2004 ⁽⁴⁾,
 - so zreteľom na rôzne programy na predchádzanie konfliktom, zverejnené všetkými európskymi inštitúciami,
 - so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A6-0072/2005),
- A. s ohľadom na zreteľný medzník dosiahnutý v evolučnom vývoji európskej bezpečnostnej a obrannej politiky (EBOP), ako bolo vytýčené v rámci francúzsko-britskej deklarácie zo St. Malo 3. – 4. decembra 1998,
- B. s ohľadom na následný program vývoja EBOP, ako bol vyjadrený počas samitov Európskej rady v Kolíne (3. – 4. jún 1999), Helsinkách (10. – 11. december 1999) a Göteborgu (15. – 16. júna 2001),
- C. s ohľadom na potrebu posilniť kontrolu vývozu zbraňí do a z EÚ a na celosvetovej úrovni,
- D. uznávajúc dôležitú úlohu, ktorú zohrávajú rôzne pomocné programy EÚ a ich nenahraditeľný príspevok k hospodárskemu rozvoju, podpore rozvoja demokratických inštitúcií, realizácii opatrení na obnovu, vypracovávaní makroekonomických programov a podpore ľudských práv,
- E. pripúšťajúc, že celkový prístup obhajovaný v Európskej bezpečnostnej stratégii sa už aktívne realizuje na Balkáne, ako bolo dokázané rozsahom nástrojov EÚ, ktoré sú v súčasnosti používané na zabezpečenie stability v danej oblasti: program pomoci CARDS; civilné misie PROXIMA a EUPM; a vojenská misia ALTHEA,
- F. uznávajúc dôsledné stupne podpory zavedené počas 10-ročného obdobia prieskumov verejnej mienky, ktoré ukázali, že viac ako 60 % občanov EÚ súhlasí so spoločnou zahraničnou politikou EÚ a viac ako 70 % súhlasí so spoločnou obrannou politikou, avšak na základe iných prieskumov, podľa ktorých nenachádza podporu zvýšenie vojenských výdavkov,
- G. berúc do úvahy a vyjadrujúc poľutovanie nad tým, že úroveň dohľadu nad spoločnou zahraničnou a bezpečnostnou politikou (SZBP) zo strany Európskeho parlamentu v súlade s článkom III-304 Zmluvy o Ústave pre Európu, sa výrazne nezvýšila a Parlament nie je a nikdy nebol konzultovaný pri prijímaní početných rozhodnutí a opatrení Rady; uznávajúc však dobrú vôľu prejavenu Vysokým predstaviteľom a jeho službami pri udržiavaní informovanosti Parlamentu a pri zapájaní sa do dialógu s Parlamentom; naliehajúc na Vysokého predstaviteľa a jeho služby, aby pokračoval v tomto transparentnom dialógu s Parlamentom a posilnil ho,
- H. pozorujúc, bez toho, aby bol dotknutý predchádzajúci bod, neustálu zodpovednosť za aktivity podniknuté v rámci SZBP Únie voči národným parlamentom, najmä v tých členských štátoch, v ktorých sa vyžaduje súhlas parlamentu na podniknutie akejkoľvek vojenskej akcie,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 228, 13.8.2001, s. 173.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 64 E, 12.3.2004, s. 599.

⁽³⁾ Prijaté texty, P6_TA(2005)0075.

⁽⁴⁾ Barcelonská správa študijnej skupiny o európskych bezpečnostných kapacitách.

Štvrtok 14. apríla 2005

- I. uznávajúc, že všetky aktivity a opatrenia podniknuté v rámci SZBP Únie sa musia uplatňovať za prísneho dodržiavania medzinárodného práva a pri rešpektovaní princípov Charty OSN, ako je to jasne stanovené v článkoch I-3 a III-292 Zmluvy o Ústave pre Európu,
- J. keďže mnohé členské štáty (vrátane Veľkej Británie, Nemecka, Španielska, Talianska a Grécka) mali, a v niektorých prípadoch stále majú, vlastné skúsenosti s rôznymi formami terorizmu a filozofiami, na ktorých sa terorizmus zakladá,
- K. keďže v dohľadnej budúcnosti bude islamský terorizmus predstavovať najväčšiu výzvu pre EÚ, ako aj pre iné regióny, najmä v prípade, ak sa teroristom podarí získať kontrolu nad zbraňami hromadného ničenia,
- L. keďže Európska bezpečnostná stratégia tvorí súčasť komplexnej SZBP a EBOP, v rámci ktorých môže EÚ využiť širokú škálu dostupných politických možností, vrátane diplomatických, hospodárskych a rozvojových aktivít,

Európske bezpečnostné prostredie

1. zdôrazňuje, že len úplné porozumenie koncepcii „bezpečnosti“ dokáže náležite vziať do úvahy vplyv politických otázok demokracie (napr. porušovania ľudských práv, zámernej diskriminácie určitých skupín obyvateľstva, existencie represívnych režimov), ako aj širokú škálu sociálnych, hospodárskych a ekologických činiteľov (napr. chudobu, hlad, choroby, negramotnosť, nedostatok prírodných zdrojov, poškodzovanie životného prostredia, nerovnoprávne obchodné vzťahy atď.), ktoré prispievajú k súčasným regionálnym konfliktom, k zlyhávaniu štátneho aparátu a k vzniku zločineckých a teroristických sietí, ktorých činy nie je možné žiadnym spôsobom ospravedlniť s pomocou vyššie uvedených činiteľov;
2. víta preto úplné porozumenie koncepcii „bezpečnosti“ tak, ako to vyjadruje európska bezpečnostná stratégia (EBS); zdieľa názor vyjadrený v EBS, podľa ktorého kľúčovými hrozbami pre svetovú bezpečnosť sú v súčasnosti terorizmus, šírenie zbraní hromadného ničenia (ZHN), nevyriešené regionálne konflikty, štáty, ktoré zlyhali a ktoré zlyhávajú a organizovaný zločin; zdôrazňuje, že tieto hrozby nie je možné primárne riešiť ani vyriešiť výlučne vojenskými prostriedkami;
3. dospieva preto k rovnakému záveru, aký bol vyjadrený v EBS, že kombinácia rozličných programov a nástrojov pomoci vrátane programov a nástrojov rozvojovej politiky, ako na úrovni EÚ, tak aj na úrovni členských štátov spoločne s diplomatickými, civilnými a vojenskými možnosťami a znalosťami môžu najlepšie prispieť k zvýšeniu bezpečnosti vo svete;
4. zdôrazňuje preto naliehavú potrebu praktickej transpozície tejto koncepcie bezpečného prostredia do existujúcich štruktúr Únie, aby Únia bola schopná odhaliť krízy v dostatočnom predstihu, aby mohla konať proaktívnym spôsobom; v tejto súvislosti odporúča zvýšiť úsilie o vytvorenie systému včasného varovania v prípade ohrozenia využitím inováčných technológií na analýzu a vyhodnotenie správ prevzatých z civilnej oblasti informačných technológií; vyjadruje v tomto ohľade svoj názor, že vytváranie „stredísk pre zisťovanie napätia“ v oblastiach, ktoré sú osobitne náchylné na vznik krízových situácií, centier ktoré by sa mohli zriadiť tak v rámci budúceho Európskeho útvaru pre vonkajšiu činnosť, ako aj prostredníctvom služieb mimo Európskej únie, napr. Africkej únie je jedným z mnohých spôsobov, ako rozumne riešiť pôvod konfliktov a tým rozpoznať, oznámiť a pomôcť eliminovať príčiny konfliktov a tak zabrániť akýmkoľvek násilným eskaláciám konfliktov; ďalej zdôrazňuje v tomto ohľade význam, ktorý prikladá integrácii predchádzania konfliktom, ako aj boja proti terorizmu ako zložiek všetkých oblastí politiky EÚ;

Strategické ciele pre EÚ

5. plne súhlasí so strategickými cieľmi Únie vyjadrenými v EBS: čeliť hrozbám; budovať bezpečnosť v susedstve Únie; a posilňovať medzinárodný poriadok pomocou účinných multilaterálnych štruktúr; zdôrazňuje, že stanovené ciele v rámci EBS výrazne presahujú vojenské aspekty európskej bezpečnostnej a obrannej politiky;

Štvrtok 14. apríla 2005

6. poznamenáva, že pri určovaní hrozieb bude potrebné identifikovať tie, ktoré majú regionálny a/alebo globálny charakter, aby mohla Únia efektívne mobilizovať svoje dostupné nástroje a zdroje na riešenie tohto problému; poznamenáva, že vybudovanie bezpečnosti v susedstve Únie bude vo veľkej miere slúžiť na čelenie hrozbám regionálneho charakteru, zatiaľ čo hrozby globálneho charakteru musia byť riešené prostredníctvom účinných multilaterálnych medzinárodných štruktúr, v ktorých je EÚ hnacou silou; ale poznamenáva, že multilaterálne organizácie a štruktúry môžu byť taktiež vyzvané na zásah v prípade regionálnych hrozieb;
7. plne zdieľa hodnotenie vyjadrené v novej politike susedských vzťahov Únie a v EBS, že susedstvo Únie by sa malo chápať v oveľa širšom význame, ktorý pokrýva nielen východoeurópske krajiny, ktoré hraničia s EÚ, ale aj oblasti ďalej na východ a juh, ako sú Kaukaz, stredný Východ, a severná Afrika; všima si súlad tejto politiky s pokračujúcimi aktivitami Únie pri hľadaní riešenia arabsko-izraelského konfliktu aj prostredníctvom Barcelonského procesu; zdôrazňuje, že demokracia a právny štát sú najdôležitejšími predpokladmi pre mierové splnenie národov;
8. zdôrazňuje nadradenosť OSN v rámci multilaterálneho inštitucionálneho systému a potrebu toho, aby EÚ plnila hlavnú úlohu v opätovnom posilňovaní štruktúr a potenciálu tejto nepostrádateľnej inštitúcie; v tejto súvislosti berie do úvahy správu prezentovanú Generálnym tajomníkom OSN 21. marca 2005 nazvanú „Vo väčšej slobode: k rozvoju, bezpečnosti a ľudským právam pre všetkých“; víta túto správu – bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek budúce podrobné hodnotenia Parlamentu – ako východisko pre otvorenú diskusiu o reformovaní OSN tak, aby mohla čeliť výzvam 21. storočia; nalieha na EÚ a členské štáty, aby zladili svoje pozície v rámci týchto diskusií pri plnom uvedomení si stálej podpory prejavenej prostredníctvom prieskumov verejnej mienky pre silnejšie zastúpenie SZBP/EBOP prostredníctvom EÚ, ako doteraz;
9. ďalej podčiarkuje potrebu toho, aby Únia zohrávala vedúcu úlohu pri spolupráci s inými medzinárodnými a regionálnymi organizáciami, ktoré napomáhajú mieru a bezpečnosti vo svete; podčiarkuje hlavne potrebu úplnej spolupráce s OBSE;
10. podčiarkuje dôležitosť hľadania pevnej a jasnej rozvojovej politiky pre EÚ, aby účinne prispievala k všeobecne dohodnutým miléniovým rozvojovým cieľom;

Súčasná mŕňiky EBOP

11. berie na vedomie cenné skúsenosti, ktoré získali občianske a policajné misie v priebehu posledných dvoch rokov vrátane: prevzatia kontroly Medzinárodnou policajnou operačnou skupinou (teraz EUPM) v Bosne a Hercegovine od roku 2003; PROXIMA v bývalej juhoslovanskej republike Macedónsko (FYROM) a EUJUST THEMIS v Gruzínsku; víta tiež plánované rozmiestnenie policajných jednotiek Európskej únie v Demokratickej republike Kongo (EUPOL Kinshasa);
12. uznáva podstatný pokrok pri rozširovaní vojenských právomocí Únie; a zároveň si všima dôležitosť rámcového programu Berlín Plus, dohodnutého s NATO, ktorý umožnil uskutočnenie prvej vojenskej misie CONCORDIA vo FYROM a misiu ALTHEA v Bosne a Hercegovine; uznáva výhodnú flexibilitu rámca EBOP pri ďalšom zabezpečovaní operácie ARTEMIS v Demokratickej republike Kongo;
13. zdôrazňuje pozitívne prínosy, ktoré už vykonalo situačné centrum EÚ (SITCEN) kombináciou všetkých dostupných civilných, vojenských a diplomatických spravodajských služieb na vytvorenie presvedčivých podkladových analýz akejkoľvek situácie; nalieha na členské štáty, aby zintenzívnili výmenu informácií so SITCEN, aby zbytočne nebránili plneniu úsilí vyjadrených v rámci EBS;
14. zdôrazňuje, že osobitný charakter a dodatočné využitie európskej bezpečnostnej a obrannej politiky spočíva v spojení občianskych a vojenských prvkov a berie na vedomie, s ohľadom na vyššie spomenuté výsledky, že EÚ bude v budúcnosti stále viac čeliť výzvam na nájdenie dobrej a náležitej rovnováhy medzi vojenskými a civilnými zložkami na účel splnenia cieľov a podstaty EBS; zastáva názor, že misia ALTHEA v Bosne a Hercegovine zabezpečí cenné skúsenosti v tomto ohľade, keďže Únia bude schopná koordinovať svoje vojenské úsilie s civilnými operáciami a programami, ktoré sa v súčasnej dobe realizujú;

Štvrtok 14. apríla 2005

Pokrok smerom k Hlavnému cieľu do roku 2010 a Hlavnému občianskemu cieľu do roku 2008

15. súhlasí s cieľmi stanovenými v Hlavnom cieľi do roku 2010 tak, ako ich formálne prijala Rada pre všeobecné veci a vonkajšie vzťahy (GAERC) 17. mája 2004 a s dohodou o stanovení Hlavného občianskeho cieľa do roku 2008 tak, ako bol schválený GAERC 13. decembra 2004, ako s prostriedkami na sústredenie úsilia, ktorého cieľom je poskytnúť EÚ nevyhnutné možnosti na presadzovanie strategických cieľov EBS; domnieva sa, že tieto dôležité a časovo ohraničené ciele by mali dostať konkrétnu podobu v Bielej knihe;

16. uznáva pokrok dosiahnutý na zasadnutí GAERC 22. novembra 2004, týkajúcom sa rýchleho rozvoja koncepcie bojových skupín („Battle Groups“) pre vysoko intenzívne vojenské operácie; poznamenáva, že tieto bojové skupiny majú byť primárne odvodené od dvojnárodných a mnohonárodných síl, ktoré už existujú v EÚ; takisto si všima dohodu o vypracovaní Hlavného občianskeho cieľa do roku 2008, odsúhlaseného GAERC, a víta ňou vyjadrený zámer zabezpečiť väčšiu jednotnosť a účinnosť existujúcich občianskych nástrojov, aby sa kombinácia rôznych integrovaných kontingentov mohla uskutočniť na základe špecifických potrieb danej lokality; preto uznáva, že riadenie budúcich civilných kríz v rámci EBOP presiahne v praxi štyri prioritné oblasti stanovené vo Feira (polícia, právny štát, civilná správa and civilná ochrana);

17. zdôrazňuje, najmä vzhľadom na dosiahnutie plnej operačnej mobility uvedených bojových skupín do roku 2007, význam globálneho prístupu k otázkam rozmiestniteľnosti (Global Approach on Deployability), a v tejto súvislosti víta príspevky koordinačných stredísk v Aténach a Eindhovene v oblasti vojenskej prepravy;

18. ďalej v tejto súvislosti víta formálne prijatie návrhu civilno-vojenskej jednotky (Civ/Mil) v rámci Vojenského štábu Európskej únie Európskou radou; poznamenáva, že Civ/Mil zohrá zvlášť rozhodujúcu úlohu v strategickom plánovaní všetkých operácií (civilných, vojenských a spoločných civilno-vojenských) a – od roku 2006 – pri zriaďovaní operačného centra pre autonómne misie EÚ v prípadoch, keď nebolo určené žiadne štátne ústredie; ďalej zdôrazňuje dôležitosť Civ/Mil v princípoch a modeloch rozvoja pre riadenie civilno-vojenského prepojenia; uznáva však, že mnohé z týchto princípov a modelov budú mať pôvod v prebiehajúcich a budúcich operáciách;

19. upozorňuje, v súvislosti s plánovaním budúcich zmiešaných civilných a vojenských misií EÚ, na návrhy a myšlienky uvedené v správe „Doktrína bezpečnosti obyvateľov pre Európu“; víta v tomto ohľade nielen súčasný vývoj v oblasti EBOP, ako napr. vytvorenie Civ/Mil, ktoré sú v súlade s celkovým zameraním tejto správy, ale aj budúce vytváranie Európskeho dobrovoľníckeho zboru pre humanitárnu pomoc na základe článku III-321 ods. 5 Zmluvy o Ústave pre Európu; poukazuje však na to, že Európsky dobrovoľnícky zbor pre humanitárnu pomoc tvorí podľa uvedeného článku predovšetkým „rámec, do ktorého spoločne prispievajú mladí Európania“, požaduje preto, aby tento rámec bol buď rozšírený, alebo doplnený vytvorením doplňujúceho „Zboru“, čerpajúc zo skúseností a odbornosti pracovníkov v strednom veku alebo po skončení aktívnej kariéry, na dosiahnutie toho, aby vznikol akcieschopný zbor, ktorý bude lepšie zodpovedať smerom vytýčeným pre Európsky civilný mierový zbor – ako to už Parlament pri niekoľkých príležitostiach navrhol;

20. berie na vedomie, že 7. januára 2005 GEARC tiež – sčasti na základe predbežných návrhov Komisára pre zahraničné veci – vyzval svoje kompetentné podriadené orgány a Komisiu, aby posúdili, v akom rozsahu je možné posilniť schopnosti EÚ pri riešení kríz vzhľadom na pomoc pri živelných pohromách;

21. nalieha na Radu a Komisiu, aby zabezpečili doplnkovosť a súvislosť existujúcich nástrojov a schopností a tých nových návrhov, ktoré sa týkajú úzkeho prepojenia medzi prevenciou konfliktov a riadením kríz; domnieva sa, že merateľný úspech v tejto ešte neskončenej úlohe možno považovať za pokrok smerom k budúcemu vytvoreniu Európskej zahraničnej služby;

22. víta iniciatívu určitých členských štátov na založenie Európskej policajnej jednotky a ich pripravenosť použiť ju na účely EBOP; zdôrazňuje, že táto jednotka môže byť zvlášť užitočná pri zabezpečovaní prechodu z výlučne ozbrojenej fázy operácií na zmiešanú alebo výlučne občiansku fázu;

Štvrtok 14. apríla 2005

23. zdôrazňuje potrebu rozvinúť európsku bezpečnostnú kultúru pomocou účinného vykonávania stratégie vzdelávania EÚ v rámci EBOP, ktorá zvyšuje vzájomnú interoperabilitu medzi všetkými aktérmi, ktorí sú zahrnutí do riadenia kríz v EÚ. V tomto kontexte podčiarkuje potrebu založenia európskej akadémie bezpečnosti a obrany (ESDC), ktorá poskytne orgánom EÚ a členským štátom pracovníkov s primeranými znalosťami, ktorí sú schopní pracovať efektívne na riešení všetkých záležitostí EBOP; má za to, že táto akadémia musí byť založená na spoľahlivej organizačnej a finančnej štruktúre;

24. so spokojnosťou berie na vedomie rýchle kroky podniknuté pri vytváraní Európskej obrannej agentúry (EDA) ešte pred formálnym prijatím Zmluvy o Ústave pre Európu; poznamenáva, že aktivity tejto agentúry (EDA) by mali byť prínosom pre EÚ, nielen pri ďalšom rozvoji obranného potenciálu v krízovom riadení, ale tiež v dosahovaní racionalizácie nákladov na výskum a rozvoj v rámci členských štátov a, v dlhodobom meradle, pomáhajú prispieť k vytvoreniu Európskeho zbrojného trhu; domnieva sa, že Európska obranná agentúra by mala venovať zvláštnu pozornosť ozbrojovaniu a vybaveniu bojových skupín a mala by zaisťovať ich kompatibilitu; žiada, aby boli bojové skupiny zásobované prioritne novým, jednotným vybavením; varuje však, že čokoľvek EDA dosiahne v budúcnosti bude, vo veľkej miere závislé na (politickej) dobrej vôli členských štátov, žiada dostupnosť dostatočných rozpočtových prostriedkov, aby sa mohla začať realizácia zbrojných iniciatív vedených EDA; v tejto súvislosti ďalej berie na vedomie, že preto, aby Únia mohla mať úžitok z uskutočňovania cieľov EBS, nesmú byť EDA kladené prekážky pri uskutočňovaní dlhodobých zbrojných cieľov – cieľov presahujúcich Hlavný cieľ do roku 2010;

25. považuje európsku vesmírnu politiku za jednu z najdôležitejších strategických výziev, ktorým EÚ čelí v 21. storočí; poznamenáva, že v oblasti telekomunikácií a spravodajských služieb bolo vytvorených mnoho paralelných projektov, čo znižuje účinnosť a zvyšuje náklady; vyzýva, aby projekty ako sú francúzsky satelitný systém Helios a nemecký systém SAR Lupe boli zapojené do európskeho bezpečnostného výskumu;

26. víta snahu Komisie podporovať bezpečnostný výskum v EÚ v blízkej budúcnosti a preto podporuje vypracovanie samostatného európskeho výskumného programu pre bezpečnosť v rámci nasledujúcich výskumných rámcových programov, za pomoci nástrojov, predpisov a modelov financovania vhodných pre bezpečnostné otázky, podľa odporúčaní skupiny odborníkov; avšak poukazuje na riziko zdvojovania výskumných iniciatív EDA; preto vyzýva Komisiu, Radu a členské štáty, aby s cieľom vyhnúť sa tomuto riziku spolu úzko spolupracovali; v tejto súvislosti odporúča, aby sa paralelne k technologicky orientovanému výskumu sústredila pozornosť aj na rozvoj spoločnej kompetencie v oblasti vytvárania modelov a simulácie a na schopnosť analyzovať hrozby a bezpečnostné koncepty, pričom sa využijú súčasné komparatívne výhody;

Kapacitné nedostatky

27. berie na vedomie nasledujúce tri kategórie materiálových nedostatkov, ktoré by mohli vážne ohroziť schopnosť Únie viesť vysoko intenzívne operácie na riadenie civilných kríz a operácie humanitárnej intervencie za použitia prevažne vojenských prostriedkov, ako je napríklad zabránenie humanitárnym pohromám podobného rozsahu ako v Rwande:

- a) nedostatok rozmiestniteľných vojenských síl, ktoré sú požadované na udržanie potrebnej rotácie (1/3 rozmiestniteľných vojenských síl, 1/3 na výcvik, 1/3 na oddych) pri takýchto dlhodobých, vysoko intenzívnych operáciách;
- b) nedostatok trvalých rozsiahlych leteckých kapacít na transport vojenských síl do zahraničia;
- c) nedostatok primeraných rozmiestniteľných kapacít v oblasti velenia, kontroly a komunikácie, ako aj spravodajskej služby, sledovania a prieskumu v kolektívnom rámci EBOP;

28. poznamenáva, že pokračujúce budovanie tzv. bojových skupín vyrieši do značnej miery prvý nedostatok; poznamenáva tiež, že plánovaná výroba dopravných lietadiel A400 M nevyrieši úplne druhý nedostatok a naliehavo žiada, aby sa podnikli opatrenia na jeho ďalšie doriešenie; napriek tomu vyzýva, aby sa uvažovalo o vytvorení rotačného systému pre rozmiestnenie vojenských síl; s ohľadom na takýto systém rotácie požaduje spoločné normy pre výcvik, napríklad v oblasti vrtulníkov; domnieva sa, že zavedením spoločného systému výcviku by sa mohla zvýšiť schopnosť nasadenia a mohli by sa znížiť náklady; naliehavo žiada v súvislosti s posledným nedostatkom, aby sa vykonali opatrenia, ktoré umožnia EÚ uskutočňo-

Štvrtok 14. apríla 2005

vať misie vyžadujúce si pomoc vojenských síl bez nutnosti využívania zdrojov NATO alebo akéhokoľvek členského štátu; poukazuje na to, že takéto opatrenia by v praxi mohli znamenať spojenie existujúcich zdrojov a kapacít členských štátov s cieľom vytvoriť komunikačnú základňu s dvojakým použitím alebo sieť, ktorá by slúžila EBOP;

29. ďalej zdôrazňuje, že ciele a zámery vyjadrené v Hlavnom ciele do roku 2010 nie sú dostatočné na uskutočnenie intenzívnejších misií alebo misií trvajúcich dlhšie ako jeden rok; preto nalieha na Komisiu, aby v úzkej spolupráci s Radou predložila Bielu knihu o praktických požiadavkách rozvoja EBOP a ESS, aby mohla byť ďalej podporená aj diskusia týkajúca sa rozvoja budúcej Európskej obrannej stratégie;

Kontrola vývozu zbraní a nešírenia zbraní hromadného ničenia (ZHN) a ľahkých zbraní

30. oceňuje celkovú súdržnosť Európskej stratégie proti rozširovaniu ZHN v rámci SZBP Únie, ako bola formálne prijatá Európskou radou v decembri 2003, so strategickými cieľmi Európskej bezpečnostnej stratégie; s uspokojením berie na vedomie úlohu, ktorú na seba prevzal osobný zástupca Vysokého predstaviteľa pri presadzovaní uplatňovania kapitoly III tejto stratégie, a to najmä v súlade so zoznamom priorit schváleným Európskou radou v decembri 2004;

31. súhlasí so Stratégiou európskej bezpečnosti, že šírenie zbraní hromadného ničenia je potencionálne najväčšia hrozba pre našu bezpečnosť a nalieha, v súlade s ustanoveniami Stratégie európskej bezpečnosti, aby EÚ využila plnú škálu prostriedkov, ktoré má k dispozícii pri boji s hrozbou ZHN, berúc v tejto súvislosti na vedomie, že terorizmus a zbrane hromadného ničenia si vyžadujú včasnú a primeranú odozvu;

32. zdôrazňuje potrebu, aby Európska únia prevzala iniciatívu pri posilnení medzinárodného systému kontroly zbraní a prispela tak k posilneniu účinného multilateralizmu v rámci medzinárodného poriadku; ďalej berie na vedomie súčinnosť snáh o integráciu aspektov nešírenia v rámci politiky EÚ v oblasti susedských vzťahov, ktorá obsahuje celkový strategický cieľ budovania bezpečnosti v susedstve Únie;

33. víta plánované zahrnutie doložiek o nešírení ZHN do všetkých budúcich partnerských dohôd a dohôd o spolupráci medzi EÚ a tretími krajinami, ktorého príkladom bola Dohoda o partnerstve a spolupráci s Tadžikistanom zo dňa 11. októbra 2004⁽¹⁾, ako aj návrh Dohody o pridružení so Sýriou, ktorá v súčasnosti čaká na schválenie;

34. víta skutočnosť, že rokovania EÚ s Iránom ako regionálnou mocnosťou, zamerané na prevenciu šírenia nukleárnych zbraní, boli uskutočnené v súlade s legitímnymi záujmami ekonomickej a regionálnej bezpečnosti; poznamenáva, že táto politika je vyjadrením zahraničnej a bezpečnostnej politiky založenej na princípoch medzinárodného práva a multilateralizmu v najlepšom záujme medzinárodného spoločenstva; víta skutočnosť, že pozície EÚ a USA voči Iránu sa do značnej miery zblížili;

35. berie na vedomie systém vzájomnej kontroly, ktorá práve prebieha v rámci exportného kontrolného systému EÚ; berie na vedomie, že hlavným záverom získaným v prvej fáze tohto hodnotenia, uskutočneného na jar 2004, bola potreba, aby si členské štáty kolektívne (t. j. EÚ) a individuálne osvojili aktívnejší prístup v procese kontroly exportu položiek dvojakého využitia; nalieha na členské štáty, aby čo najskôr dôsledne zohľadnili odporúčania vyvozené z tohto záveru a v tejto súvislosti aj vo všeobecnosti lepšie využívali SITCEN ako základ pre výmenu informácií; víta snahy uskutočnené EÚ, v čo najväčšej miere koordinovať a organizovať spoločnú pozíciu EÚ v rámci rôznych exportných kontrolných systémov a ďalej víta úsilie EÚ o začlenenie nových členských štátov do rôznych exportných kontrolných systémov;

36. berie na vedomie aktuálne praktické problémy v procese uplatňovania stratégie zameranej proti šíreniu ZHN, najmä v súvislosti s rôznymi zdrojmi a postupmi, ktoré sa používajú na mobilizáciu rozpočtových prostriedkov; nalieha na Radu a Komisiu, aby sa spolu s Parlamentom zapojili do dialógu o zefektívnení a zjednodušení týchto postupov na účel prijatia týchto zmien v rámci príslušného nového finančného nástroja na rozpočtové obdobie 2007 – 2013;

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 340, 16.11.2004, s. 21.

Štvrtok 14. apríla 2005

37. zdôrazňuje potrebu ďalej posilňovať Kódex správania sa štátov EÚ pri vývoze zbraní, ako aj maximalizovať príspevok EÚ v boji proti šíreniu malých a ľahkých zbraní, najmä vypracovaním zmluvy o medzinárodnom obchode so zbraňami;

38. vyzýva štáty, ktoré sú uvedené v zmluve o nešírení jadrových zbraní a ktoré disponujú jadrovými zbraňami, najmä USA, Čína a Rusko, aby s ohľadom na rastúce nebezpečenstvo terorizmu a šírenie zbraní hromadného ničenia prehodnotili v duchu zmluvy o nešírení jadrových zbraní svoju jadrovú politiku; vyslovuje preto poľutovanie nad úsilím americkej vlády v uplynulých štyroch rokoch na podporu výskumu a vývoja nových jadrových zbraní, ako aj jej odmietavé stanovisko k ratifikácii Dohody o úplnom zákaze nukleárnych skúšok; vyslovuje znepokojenie nad nedostatočnou snahou Ruska v súvislosti so zabezpečením jeho atómových zásob; je veľmi znepokojený nad obrovským zvýšením vojenských výdavkov Číny o 12,6 %, rozsiahlou modernizáciou jej jadrového potenciálu, ako aj zvýšením dovozu moderných technológií výroby zbraní;

Rozpočtové výzvy

39. poznamenáva, že najväčšou hrozbou pre súdržnosť a úspech EBS zostáva možný nedostatok dostatočných rozpočtových prostriedkov sprístupnených v celom spektre politik a nástrojov EÚ; v tejto súvislosti berie na vedomie mimoriadnu dôležitosť pomocných programov EÚ a ich významný prínos pre celkový proaktívny prístup vyjadrený v EBS; žiada, aby bol na tento bod braný ohľad v rámci súčasných rokovaní o budúcej finančnej perspektíve pre roky 2007 – 2013;

40. poznamenáva ďalej, že efektívnosť EBS a zvlášť EBOP závisí do veľkej miery od výdavkov členských štátov mimo rámca EÚ; odporúča v tejto súvislosti, po prvé, rozumnejšie a účinnejšie použitie vnútroštátnych výdavkov na obranu, čo je možné dosiahnuť v určitých členských štátoch napríklad rýchlejšou modernizáciou a reštrukturalizáciou ozbrojených síl, a po druhé, vytvorenie mechanizmov na hodnotenie podielu hrubého domáceho produktu členských štátov použitého na obranu; preto nalieha na členské štáty, aby na tento účel spolupracovali s EDA;

41. ľutuje, že článok III-313 Zmluvy o Ústave pre Európu zachováva súčasný stav dvojakeho rozpočtovania operácií SZBP; všíma si snahy Rady zaručiť väčšiu transparentnosť mechanizmu (ATHENA), v ktorom sa spoločné náklady na operácie vojenskej alebo obrannej povahy majú spravovať mimo rozpočtu Únie⁽¹⁾, napriek tomu zdôrazňuje svoj pevný názor, že pokračujúce oddelenie financovania spoločných nákladov civilných operácií prostredníctvom rozpočtu Únie od nákladov vojenskej alebo obrannej povahy mimo rozpočtu Únie sa ukáže ako stále menej udržateľné vzhľadom na fakt, že misie vykonávané v rámci systému SZBP budú v stále väčšej miere zmiešanej povahy, ako to dokazuje zriadenie civilno-vojenskej jednotky;

42. poukazuje v tejto súvislosti na podstatné problémy, ktoré súčasný systém pridelovania objednávok predstavuje pre organizáciu rýchlych akcií v rámci EBOP; preto nalieha na Radu a Komisiu, aby ukončili čo najskôr dôkladné skúmanie špeciálnych postupov alebo výnimiek pre budúce opatrenia a postupy EBOP v rámci nariadenia o rozpočtových pravidlách⁽²⁾;

Transatlantické vzťahy

43. berie na vedomie podstatnú zhodu v hodnotení globálnej hrozby medzi EBS a stratégiou národnej bezpečnosti USA; zastáva názor, že táto zhoda by mala byť považovaná za základ, na ktorom môže EÚ a Spojené štáty obnoviť dialóg rovnocenných partnerov, aby dosiahli spoločný názor na riešenie konkrétnych problémov, ako je odsúhlasenie a použitie vojenskej sily vo vzťahu k náležitým ustanoveniam zakladajúcej Charty OSN a k jej legitimizačnej úlohe, a na znovuoobnovenie transatlantickej bezpečnostnej spolupráce vo všeobecnosti;

⁽¹⁾ Rozhodnutie Rady 2004/197/SZBP z 23. februára 2004, zakladajúce mechanizmus spravovania spoločných nákladov Európskej únie vojenského alebo obranného charakteru (Ú. v. EÚ L 63, 28.2.2004, s. 68).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 248, 16.9.2002, s. 1).

Štvrtok 14. apríla 2005

44. zdôrazňuje, že hlavná časť transatlantického dialógu o bezpečnosti musí byť zameraná na umožnenie ostatným medzinárodným organizáciám, ako napríklad OBSE, a najmä Africkej únii, aby vlastnými silami prispievali ku globálnej bezpečnosti; v tejto súvislosti zdôrazňuje prospešnosť neformálnych multilaterálnych zoskupení, ako napríklad tzv. Kvarteto, pri dosahovaní trvalého riešenia izraelsko-palestínskeho konfliktu;

45. vyjadruje želanie viac spolupracovať so Spojenými štátmi v oblastiach nešírenia a boja proti terorizmu; nalieha na EÚ a USA, aby napriek tomu pokračovali v pozitívnom dialógu v týchto oblastiach a plne presadzovali akčný plán na ďalšiu spoluprácu, ako sa stanovuje vo vyhláseniach EÚ a USA o boji proti terorizmu a o nešírení ZHN prijatých na samite EÚ – USA 26. júna 2004; domnieva sa, že tieto body by mali byť riešené v kontexte všetkých stretnutí EÚ – USA, ktoré sa týkajú bezpečnostnej politiky;

NATO

46. berie na vedomie, že mnoho členských štátov uznáva NATO ako základný kameň svojej bezpečnosti v prípade ozbrojenej agresie; zastáva názor, že spolupráca a doplnkovosť by mali byť kľúčové prvky, na ktorých sú založené vzťahy medzi EÚ a NATO; navrhuje v tomto smere diskusie – s ohľadom na rozdielny charakter týchto organizácií – o zlepšenej koordinácii národných príspevkov k silám rýchlej reakcie NATO a Hlavných cieľov EÚ, aby sa vylúčila akákoľvek duplicita; nalieha na členské štáty, aby pokračovali v reformách svojich ozbrojených síl s cieľom zabezpečiť, aby tieto sily boli lepšie rozmiestniteľné, prepraviateľné a trvale udržateľné; v tejto súvislosti poznamenáva, že v dohľadnej dobe bude väčšina členských štátov pokračovať v nasadzovaní tých istých jednotiek pre NATO aj EÚ z dôvodu nedostatku jednotiek so správnymi schopnosťami a zručnosťami; nalieha na členské štáty, aby pokračovali v rozširovaní spoločných zdrojov pohotovostne dostupných síl, aby mohli byť v budúcnosti operačné potreby EÚ aj NATO pohotovo uspokojené;

47. poznamenáva, že súčasné problémy, ktoré bohužiaľ znemožňujú potrebnú spoluprácu medzi vojenským výborom EÚ a NATO môžu byť veľmi rýchlo vyriešené za predpokladu dobrej politickej vôle na strane príslušných rozhodovacích orgánov;

48. vyzýva Turecko v kontexte NATO, aby vytvorilo podmienky na podporu lepšej spolupráce – ktorá je nevyhnutne potrebná – medzi vojenským výborom EÚ a príslušnými orgánmi NATO;

49. podporuje novú Európsku obrannú agentúru v tom, aby preskúmala možnosti spolupráce s NATO v oblasti zbrojenia a výslovne ustanovila možnosti takejto spolupráce v rámci Administratívnej dohody, ktorá má byť nimi v stanovenej dobe podpísaná, ako ustanovuje článok 25 Spoločnej akcie Rady 2004/551/SZBP, ktorou sa zakladá Európska obranná agentúra⁽¹⁾;

50. berie na vedomie doplnkový charakter niektorých postupov a programov NATO (Partnerstvo pre mier a Istanbulska iniciatíva pre spoluprácu a Stredomorský dialóg) a EÚ (Politika susedských vzťahov a Barcelonský proces); povzbudzuje obe strany, aby skúmali, ako sa tieto programy a politiky môžu efektívnejšie vykonávať, aby sa vzájomne posilňovali;

Vnútoraná bezpečnosť a boj proti terorizmu

51. poukazuje na to, že EBS venuje významnú pozornosť odstraňovaniu v minulosti statických hraníc, ktoré predtým existovali v tradičných koncepciách vnútornej a zahraničnej bezpečnosti; avšak všimá si nedostatok obsahu v rámci EBS, ktorý nespája tieto dve koncepcie tak, aby vo vzájomnom súlade čelili hrozbám; uvedomuje si však, napriek tomuto konceptuálnemu nedostatku, početné a rôznorodé snahy Rady, Komisie a členských štátov v oblasti domácej a zahraničnej politiky;

52. berie na vedomie, v oblasti prevencie terorizmu, riadenia následkov a ochrany kritických infraštruktúr, návrhy predložené Komisiou pre systém ARGUS, ktorý by bol schopný odovzdávať informácie a koordinovať odozvu jednotlivých krokov, a jeho možné prepojenie s krízovým centrom a sieťou varovania (CIWIN) na ochranu kľúčových infraštruktúr v rámci EÚ;

(¹) Ú. v. EÚ L 245, 17.7.2004, s. 17.

Štvrtok 14. apríla 2005

53. berie na vedomie, v tej istej súvislosti, výzvu Európskej rady v „Haagskom programe“ zo 4. – 5. novembra 2004, aby Rada a Komisia, plne rešpektujúc vnútroštátne kompetencie, zaviedli integrované a koordinované opatrenia EÚ na riadenie kríz s cezhraničnou účinnosťou v rámci EÚ najneskôr do 1. júla 2006;

54. víta dokončenú alebo začatú prácu na základe vyššie uvedených návrhov a výziev, ako aj množstvo iných opatrení a návrhov, ktoré tradične tvoria súčasť vnútroštátnej politiky; víta tiež v tejto súvislosti špeciálnu úlohu, ktorú bude mať SITCEN pri tvorbe hodnotení rizika a analýz v súvislosti s potencionálnymi teroristickými cieľmi; vyzýva v tomto ohľade na neobmedzenú spoluprácu medzi všetkými oddeleniami spravodajskej služby, ktoré existujú pri národných ministerstvách obrany, aby sa vytvorili potrebné kapacity v rámci SITCEN;

55. víta najmä stanovený cieľ plánovanej medzištátnej výmeny informácií spravodajskej a bezpečnostnej služby v súlade s princípom dostupnosti stanoveným Haagskym programom – ak sa to týka budúcej výmeny informácií o uplatňovaní zákona – princíp, podľa ktorého, berúc do úvahy špeciálny charakter metód týchto služieb (napr. potrebu chrániť postup získavania informácií, informačné zdroje a zachovania dôvernosti dát po ich výmene) by informácie dostupné službe v jednom členskom štáte mali byť sprístupnené zodpovedajúcim službám v inom členskom štáte;

56. vzhľadom na vnútornú bezpečnostnú politiku je hlboko znepokojený nedostatočným uplatňovaním všetkých opatrení a nástrojov zo strany členských štátov, ktoré sú obsiahnuté v pôvodnom pláne proti terorizmu prijatom v októbri 2001;

57. berie na vedomie správu predloženú Vysokým predstaviteľom EÚ Európskej rade¹⁶ – 17. decembra 2004, o začlenení boja proti terorizmu do politiky zahraničných vzťahov EÚ; berie na vedomie záver tejto správy, že schopnosti v kontexte Hlavného cieľa do roku 2010 a Občianskeho hlavného cieľa do roku 2008 by mali byť prispôbené požiadavkám rôznych možných teroristických hrozieb a scenárov – vrátane možnej intervencie podľa klauzuly solidarity (článok I-43 Ústavy);

58. vyzýva, v rámci novej politiky susedských vzťahov a všeobecne v kontexte zahraničných vzťahov EÚ, na lepší politický dialóg o terorizme s tretími krajinami, aby zahŕňal nielen potrebu neobmedzenej spolupráce medzinárodných a regionálnych organizácií, ale tiež prísne uplatňovanie doložky o boji proti terorizmu, ktorú obsahujú dohody s tretími krajinami, ak existuje dôkaz o teroristickej hrozbe alebo špecifických teroristických aktivitách;

59. vyjadruje však obavy – aj napriek plnému rešpektovaniu doteraz vykonanej práce pri určovaní deliacej čiary medzi oblasťami vnútorných a zahraničných vecí – v súvislosti so súladom a koordináciou tejto práce a najmä mierou, v akej sa zohľadňujú demokratické slobody a dodržiavanie zákonnosti; nalieha preto na Výbor pre zahraničné veci a Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci, aby našli vhodný postup na prípravu odporúčaní v tejto veci, ktoré sa predložia Rade a Komisii, s cieľom nielen kontrolovať súlad a koordináciu takejto práce, ale aj zabezpečiť, aby žiadnym spôsobom nedošlo k porušeniu občianskych a politických práv občanov a organizácií, a aby preto, v prípade potreby, poskytl odporúčania príslušným parlamentným výborom, ktoré sa predložia Rade a Komisii;

Útvar pre vonkajšiu činnosť

60. víta Zmluvu o Ústave pre Európu ako dôležitý základ pre uskutočňovanie EBS a jej pokračujúci rozvoj; považuje vytvorenie nového útvaru pre vonkajšiu činnosť za mimoriadne dôležitý nástroj na podniknutie externých krokov v rámci SZBP, a teda aj pre EBS; zdôrazňuje, že efektívna EBS musí plne využívať dostupný diplomatický potenciál (t. j. Minister zahraničných vecí EÚ a Európsky útvar pre vonkajšiu činnosť (t. j. články I-28 a III-296(3)) a, ak je to nevyhnutné, vojenský potenciál (permanentne štruktúrovaná spolupráca medzi členskými štátmi pri plnení vysoko intenzívnych misií vyžadujúcich si väčší vojenský potenciál (články I-41(6), III-312 a osobitný protokol));

Štvrtok 14. apríla 2005

61. nalieha na Radu a Komisiu, aby okamžite uskutočnili potrebné kroky na začlenenie svojich aktivít v duchu spolupráce pred konečnou ratifikáciou Zmluvy o Ústave pre Európu; zdôrazňuje, že Parlament sa bude usilovať posúdiť tieto kroky pozitívne a konštruktívne a bude hodnotiť všetky navrhované aktivity a opatrenia v prechodnom období na základe ich kvality, a nie pôvodu, s ohľadom na vytvorenie fungujúceho a účinného Európskeho útvaru pre vonkajšiu činnosť; zdôrazňuje, že Parlament bude posudzovať tieto snahy aj podľa toho, či rešpektujú politickú vôľu týkajúcu sa formulovania spoločnej politiky, ktorá je vyjadrená v Ústave, aby Európa vo svete mohla vystupovať jednotne;

*
* *

62. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade, Komisii, parlamentom členských štátov, generálnym tajomníkom Organizácie spojených národov, NATO a OBSE a generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

P6_TA(2005)0134

Doping v športe

Uznesenie Európskeho parlamentu o boji proti dopingu v športe

Európsky parlament,

- so zreteľom na vyhlásenie č. 29 o športe, priložené k Amsterdamskej zmluve, a na článok III-282 Zmluvy o Ústave pre Európu,
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 7. septembra 2000 ⁽¹⁾ o oznámení Komisie o podpornom pláne Spoločenstva na boj proti dopingu v športe,
 - so zreteľom na závery stretnutia Rady a predstaviteľov vlád členských štátov dňa 4. decembra 2000 o boji proti dopingu ⁽²⁾,
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 7. septembra 2000 o správe Komisie Európskej rade s cieľom zabezpečenia súčasných štruktúr v športe a zachovania spoločenskej funkcie športu v rámci Spoločenstva – Helsinskej správe o športe ⁽³⁾,
 - so zreteľom na Svetový antidopingový kódex prijatý v Kodani 5. marca 2003,
 - so zreteľom na verejné vypočutie Výboru pre kultúru a vzdelávanie dňa 29. novembra 2004 na tému „Používanie drog v športe: prekážka pri napĺňaní športového ideálu“,
 - so zreteľom na článok 108 ods. 5 rokovacieho poriadku,
- A. keďže počet prípadov použitia dopingu počas Olympijských hier v Aténach v roku 2004 opäť ukázal, že doping v športe je, žiaľ, stále realitou, proti ktorej treba bojovať,
- B. keďže verejné zdravie a ochrana maloletých sú prioritami Európskej únie,
- C. keďže doping predstavuje skutočný problém pre verejné zdravie a týka sa každého, kto je do športu zapojený vrátane mladých ľudí a amatérov, ktorí sa môžu dostať k zakázaným látkam napríklad vo fitness centrách a čoraz častejšie cez internet,
- D. keďže Európska únia by mala pokračovať v úspechu Európskeho roka vzdelávania prostredníctvom športu, a to prostredníctvom krokov zameraných na riešenie všetkých stránok dopingu v športe,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 135, 7.5.2001, s. 270.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 356, 12.12.2000, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 135, 7.5.2001, s. 274.